

РЕШЕНИЕ

№ 3549

гр. София, 01.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 02.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **541** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на ТООП Л. ЕООД срещу решение № П-1/ 03-ти януари 2023 година на Директора на ТД на НАП- С., с което е потвърден акт за прихващане или възстановяване № Р-2221222005025-171-001/14 декември 2022 година, издаден от А. Г. Ч. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП - С..

В жалбата се излагат аргументи в следния смисъл: Издаден е акт за прихващане или възстановяване в рамките на извършена ревизия, възложена със заповед Р-2221222005025-020-002 от 13-ти декември 2022 година. По жалба на дружеството той е потвърден с обжалваното решение. Според жалбоподателя, актовете са незаконсъобразни. Неправилно при постановяването им бил взет предвид период предхождащ проверявания - месец август 2022 година. Твърди се че фактура 1848 от 8-ми август 2022 година е реална, и документира реално извършени доставки на стоки. Позовава се на договори, фактури и пътни листа, удостоверяващи доставки на стоки в периоди предхождащи разглеждания, като се твърди, че част от относимите доказателства са и договори, сключени на 19-ти януари 2021 година и на първи април 2022 година, които представляват рамкови договори за доставка на стоки и които предвиждали възможност за разсрочено плащане и за авансово заплащане. Оспорват се констатациите в акта, че дружеството не разполага с документи, които доказват доставка на стоките по декларация 22121353255 от 9-ти септември 2022 година. Твърди се, че дружеството разполага и е представило документи за транспорт на стоките, което доказва също реалността на доставките. В тази връзка се позовава и на

други счетоводни документи и транспортни документи, които е представило. Прави се анализ на всички твърдения в административните актове за различните периоди, същите се оспорват, като се излагат подробни аргументи за тяхната необоснованост и незаконосъобразност. Оспорват се и твърденията, че е налице разлика в размер на 168 950.46 лв. по декларираните вътрешно-общностни доставки между „ТОП Л.“ и дружеството доставчик MONDELES STAR SRL. Твърди се, че са налице всички предпоставки за признаване на доставките като вътрешно-общностни. Иска се отмяна на незаконосъобразните актове.

В хода по същество представителят на жалбоподателя заявява, че поддържа жалбата по съображения, които вече са изложили и които искат да бъдат обсъдени от съда

Представителят на жалбоподателя иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на обжалваното решение по съображенията, които подробно са описани в самото решение.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и като прецени доказателствата по делото, намери за установено следното: Със заповед за възлагане на ревизия Р-22221222005025-020-002 от 13-ти декември 2022 година е назначена ревизия по ДДС за периода от 1 януари 2021 година до 31 август 2022 година на дружеството жалбоподател, определени са органи по приходите на длъжност главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията - А. Ч. и главен инспектор по приходите - Г. И., които да я извършат. Документът е подписан с електронен подпис и е връчен на дружеството жалбоподател по електронен път на 14.10.2022г.(л. 124-127).

На проверяваното лице по електронен път, на 3-ти ноември 2022 година и на 13-ти декември 2022г., са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено на лице Р-22221222005025-040-001 от 02-ри ноември 2022 година Р-22221222005025-040-002 от 13-ти декември 2022 година, с които се искат документи и информация във връзка с декларирани вътреобщностни доставки две дружества MONDELES STAR SRL и W. F. SRL.(л. 128-133 и 259-262).

Дружеството е представило документи и информация, присъединени към преписката с Протокол Р-22221222005025-П.-001 от 04-ти ноември 2022 година(л. 134-136). Представени са били справи от счетоводството за задължения по партньори на дружеството в български лева, в щатски долара в евро към 31 август 2022 година(л. 138-139), инвентаризационен опис към първи септември 22 година(л. 139), договор за покупка продажба от 16-ти май 2019 година с W. F. SRL(л. 140-144), договор за покупко-продажба от 19-ти януари 2021 година и от първи април 2022 година с MONDELES STAR SRL (145-150), международни товарителници(л. 151-152, 158-160), фактура 1805 от 30-ти април 22 година(л. 153), аналитичен регистър на сметка 401 от доставчици за периода от 1-ви януари 2021 година до 31-ви август 2022 година(л. 154), застрахователни полици(л. 155-156), инвойс фактура[ЕИК]/12-ти март 21 година(л. 157), материален хронологичен регистър на дружеството за периода от първи януари 2021 година до 31 август 2022 година, формиране на средно претегляне на цена и изписване на СМЗ на фирмата за същия период(л. 162), писмени обяснения на управителя(л.164), валутен аналитичен регистър на дружеството по сметка 401 - "клиенти" за същия период(л. 165-166), справка движение на стоки на

дружеството за същия период(л. 167-179), справка за недвижими имоти(л. 179), аналитичен регистър сметка 241 – „амортизация на дълготрайни материални активи“ за същия период(л. 180-181), фактура за закупуване на автомобил(л. 181), справка за налични машини, стоки, оборудване и стопански инвентар(л. 182), справка за вземания от банки и трети лица(л. 183), декларация от управителя за предмет на дейност, стопанисвани обекти и място на съхраняване на книжа и документация(л. 184-185), формиране на средно претеглена цена и изписване на СМЗ на фирмата за проверявания период(л. 186-187), хронологичен регистър за периода от 1-ви януари 2021 година до 31-ви декември 2022 година(л. 188), оборотни ведомости за периодите от първи януари 2021 година до 31 декември 2021 година(л. 189-213), хронологичен регистър за периода от първи януари 2021 година до 31 декември 2022 година(л. 214-216), формиране на средно притеглена цена и изписване на СМЗ за периода от 1-ви януари 2021 година до 31-ви август 2022 година(л. 217-218), формиране на средно притеглена цена и изписване на СМЗ за периода от 1-ви януари 2021 година до 30-ти ноември 2022 година(л. 219-220), формиране на средно притеглена цена и изписване на СМЗ за периода от 1-ви януари 2021 година до 31-ви август 2022 година(л. 221-222), оборотна ведомост за периода от първи януари 2022 година до 30-ти ноември 2022 година(л. 223), инвентаризационен опис на безмитен склад към първи декември 2022 година(л. 225), формиране на средно притеглена цена и изписване на СМЗ за периода от 1-ви януари 2021 година до 31-ви август 2022 година(л. 226-227), фактури: 1734/ 10-ти ноември 2021 година, 1739/ 18-ти ноември 2021 година, 1605/ 21-ви януари 2021 година, 1617/ 15-ти февруари 2021 година, 1633/ 25-ти март 2021 година, 1646/ 14-ти май 2021 година, 1658/ четвърти юни 2021 година, 1665/ 2-ри юли 2021 година, 1681 от 27.07.2021 година, 1831/ 5-ти юли 2022 година, 1848/ август 2022 година, 1704/ втори септември 2021 година, 1805 от 30-ти април 2022 година, с издатели дружествата MONDELEY STARS SRL, с приложени към тях инвойс фактури и опаковъчни листове(л. 228-252 и 254), както и фактура 1769/първи февруари 2022 година, издадена от W. F. SRL и застрахователни полици(л. 256-258).

В писмените си обяснение управителят на дружеството е дал сведения, че има подписани договори за доставка на стоки с двете дружества от Румъния, сключени след кореспонденция по имейл и направена заявка по електронен път. Заявил, че кореспонденцията е била водена с представляващите дружествата, с които са подписани договорите и че до месец март 2022 година превозвач на стоките до румъния е бил ЕТ „ФАЙВ СТАРС - ФАРЕС ШАКРУН“, а от април 2022 година стоките се транспортирали от превозвач, изпратен от дружеството в Румъния и разходите били за негова сметка. Заявил, че доставката на стоките и при двата превозвача се удостоверявала с подпис и печат на клиента за получени стоки и че стоките са товарени от склад за стоки за свободно обръщение на [улица] от служители в дружеството, като са посочени имена на служители, номера на товарни автомобили и на шофьори. Дава обяснения, че не се издавали проформи фактури, а поръчките се потвърждавали по имейл и че няма капиталови и лични връзки между двете дружества.

След анализ на представените документи е издаден обжалваният акт за прихващане или възстановяване по чл. 92, ал. 11 от Закона за ДДС, с който се отказва възстановяване на данък добавена стойност за периода от 01-ви август 2022 година до

31-ви август 2022 година. Изложени са мотиви в следния смисъл: За периода от първи август 2022 година до 31 август 2022 година задълженото лице е декларирало доставки в страната по глава „Трета“ от Закона за ДДС на газови джобни запалки, внос от Китай, с данъчна основа в размер на 11 734 лв. Декларирало е и износ на газови запалки, внос от Китай, за Румъния, при режим на вътрешно общностни доставки на стоки/В./ за същия период, на стойност 172017,00 лв., за които е приложена нулева данъчна ставка съгласно чл. 53, ал. 1 от Закона за ДДС.

По реда на член 125, ал. 2 от Закона за ДДС дружеството е подало ВИЕС декларация с входящ номер 22121353255/ 09-ти септември 2022 година, с декларирани вътрешно общностни доставки с данъчна стойност 172017 лв. При извършена проверка по прихващане и възстановяване на ДДС за този период е прието, че дружеството не е представило документи, доказващи доставката, изпращането и транспортирането на стоките от територията на страната до територията на Румъния съгласно член 45 от Правилника за приложение на Закона за ДДС/ППЗДДС/. Представени били фактури и международни товарителници, с превозвач румънско дружество. Представеното ЧМР нямало печат на получателя на стоката. Не било представено и писмено потвърждение от получателя за доставката. Проверката приела, че на 16 ноември 2022 година са представени чрез ЕУ на НАП три фактури за В., с ЧМР към тях за периода от 01-ви септември 2021 година до 30-ти септември 2022 година, от първи февруари 2022 година до 28 февруари 2022 година и от първи април 2022-ра година до 30-ти април 2022 година, но не били представени документи за останалите периоди, за които са декларирани вътрешно общностни доставки, включително и за месец август 2022 година, през който дружеството претендираше ДДС за установяване в размер на 48 733,34 лв. На 13 декември 2022 година с придружително писмо за представяне на документи отново били представени същите документи, които не доказвали според проверяващите получаване на стоките от румънското дружество. Били съпоставени и данните за декларираните вътрешно общностни доставки на двете дружества и било констатирано, че за данъчните периоди от първи януари 2021 година до 31-ви януари 2021 година и от първи юни 2021 година до 30-ти юни 2021 година е налице разлика в декларираните вътрешно общностни доставки между българското и румънското дружество в размер на 168 950.46 лв. С тези мотиви административният орган приел, че по подадената декларация не са налице основания за възстановяване на ДДС на дружеството по реда и в срока на член 92, ал. 11, вр, ал. 3 от Закона за ДДС, а следва да се приложи чл. 92, ал. 11, изр. 3, вр. ал. 8 от същия.

В законния срок жалбоподателят обжалвал пред директора на ТД на НАП отказа да бъде възстановен ДДС в срока по чл. 92, ал. 3 от ЗДДС. С обжалваното решение П-1/03-ти януари 2022 година директорът на ТД на НАП- С. отхвърлил жалбата.

За да отхвърли жалбата решаващият орган приел фактите описани в акта за възстановяване и прихващане. Според решението не са налице основанията на закона за възстановяване на данъчен кредит за данъчен период 1-ви август 2022 година - 31-ви август 2022 година по справка декларация 22121353255/9-ти септември 2022 година, по която е декларирано ДДС за възстановяване в размер на 48 733. 34 лв. по реда на член 92, ал. 3 от Закона за ДДС(посочен в клетка 81 на справката декларация по закона за ДДС).

Изложени са мотиви в следния смисъл:

Съгласно член 53, ал. 2 от ЗДДС документите, удостоверяващи извършването на вътрешно общностна доставка се определяли с Правилника за прилагане на закона. Тези документи били определени с разпоредбите на член 45 от ППЗДДС, а именно – 1. Фактура, в която е посочен идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка на Европейския съюз и 2. документи доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, които в зависимост от лицето извършило транспорта могат да бъдат: транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице удостоверяващи, че стоките са получени на територията на другата държава членка, в случаите когато транспортът е за сметка на доставчика или на получателя, но е извършен от трето лице; транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка, когато транспортът е извършен от доставчика или писмено потвърждение от получателя удостоверяващо, че стоките са получени на територията на другата държава членка, когато транспортът е извършен от получателя.

Според решаващия орган, документите за доставка и документите доказващи изпращането или транспортирането на стоките са тези, без чието наличие извършването на вътрешно-общностна доставка не може да бъде удостоверено. В мотивите е изложено, че международните товарителници не установяват преминаването върху получателите на правото да се разпореждат фактически, като собственик, със стоките. При действието на член 9, ал. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки товарителницата удостоверявала до доказване на противното условията на договора и получаването на стоката от превозвача. Правото на изпращача да се разпорежда със стоката се погасявало, когато вторият екземпляр от товарителницата бъде предадена получателю или когато получателю упражни правото си по член 13, параграф 1 от Конвенцията. След пристигане на стоката на мястото на доставчика, получателю следвало да поиска представяне на втория екземпляр от товарителницата и стоката му се предавала срещу подпис. Правото на разпореждане принадлежало на получателю от момента на съставяне на товарителницата, ако изпращачът бил направил бележка за това върху нея. В случая не било спорно, че в представените товарителници нямало печат на получателю на стоката и не можело да се установи, дали положените подписи на получател са на лице, свързано с дружеството, сочено като краен получател по вътрешно-общностната доставка. Не можело да се доказват предпоставките за освобождаване на вътрешно-общностни доставки с документи, които не притежавали необходимите съдържание и реквизити. Сочи се и че е било констатирано разминаване в подадените данни от дружествата получател и изпращач за стойността на реализираните В. за два предходни периода – януари 2021г. и юни 2021г. С тези мотиви жалбата на дружеството е оставена без уважение.

При така установените факти, от правна страна съдът намери следното:

Съгласно чл. 138, § 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, съдържащ се в глава 4, озаглавена "Освобождавания на вътреобщностни сделки", държавите-членки

освобождават доставката на стоки, изпратени или превозени до местоназначение извън съответната им територия, но на територията на Общността, от или за сметка на продавача или клиента, придобиващ стоките за друго данъчнозадължено лице или за данъчно незадължено юридическо лице, действащо в това си качество в държава-членка, различна от тази, в която е започнало изпращането или превоза на стоката. Създаден е механизъм за освобождаване на извършената чрез вътреобщностно изпращане или вътреобщностен транспорт доставка в държавата членка, от която се изпращат или транспортират стоките и за допускане на право на приспадане или възстановяване на платения ДДС по получени доставки в тази държава и облагането им в държавата членка, в която са реекспортирани. Този механизъм гарантира разграничаване на данъчния суверенитет на съответните държави членки и позволява да се избегне двойното данъчно облагане.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗДДС наличието на ВОД е обусловено от кумулативната установеност на следните предпоставки: 1) осъществена доставка на стоки, 2) транспортиране на същите от територията на Република България до територията на друга държава - членка и 3) регистрации на доставчика и получателя в съответните държави за целите на ДДС.

Съобразно чл. 53, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, ВОД са облагаеми с нулева ставка на данъка, а удостоверяващите ги документите са определени с Правилника за прилагане на закона. - чл. 45 ППЗДДС, която изисква представяне на доказателства за два правно-релевантни факта – доказателства за доставката и доказателства за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка.

Така описаният национален регламент е в унисон с тълкуванията на СЕС, според които освобождаването на ВОД става приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и вследствие на това изпращане или транспортиране същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката /решение на СЕС от 27.09.2007 г. по дело № С-409/04 Teleos и т. 31 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело № С-273/11 Mecsek Gabona Kft/.

Директива 2006/112/ЕО оставя в правомощията на държавите членки да определят условията, при които освобождават ВОД от ДДС, като разпределението на доказателствената тежест в процеса се регулира изцяло от националното право и е в зависимост от обичайната практика, установена за сходни операции /т. 35 - 38 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело № С-273/11 Mecsek Gabona Kft и т. 26 - 30 от решение на СЕС от 09.10.2014 г. по дело № С-492/2013 "Траум" ЕООД/.

Разпоредбата на чл. 45, т. 2 ППЗДДС регламентира документите, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. В чл. 45, т. 2, б. "а" от ППЗДДС е посочено изискването за представяне на транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от

трето лице за сметка на получателя. В ППЗДДС са посочени изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа писменото потвърждение: дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът. В разпоредбата на чл. 45, т. 2, б. "б" от ППЗДДС е регламентирано изискването за наличието на транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка – когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

Предмет на конкретното обжалвано решение е дължимостта на възстановяване на ДДС по справка-декларация 22121353255/09.09.2022г. в размер на 48733,34лв., посочен в кл.81. Основанието на което се позовава жалбоподателят за да претендира възстановяване на ДДС е В. по фактура 1848/08.08.2022г.(л. 248). С нея са документирани доставка на запалки на стойност 172017лв. към румънско дружество – Mondeles Star SRL. За дружеството е налице VIES потвърждение на номер по ДДС – RO 34067609(л. 248). Фактурата е представена на ревизията, заедно с опаковъчен лист от 08.08.2022г. с посочени изпращач – Топ Л. ООД и получател Mondeles Star SRL, стока – 1000 кашона газови запалки, тегло на стоката 18900кг., с печати и подписи на представители на двете дружества(л. 249). Представено е и ЧМР за изпращане на стоката, със следните данни: изпращач – Топ Л. ООД, С., България и получател Mondeles Star SRL, Б., Румъния, място на натоварване - С., България и на получаване - Б., Румъния, транспортна фирма W. F. Srl, документ за стоката – инвойс 1848, тегло 18900кг., данни на превозно средство: 1789WED/IF03WED, стока 1000 кашона газови запалки, с печати и подписи на представител на трите дружества Топ Л. ООД, Mondeles Star SRL и W. F. Srl л. 249. Представен е договор от 01-ви април 2022г. за покупко-продажба на стоки с Mondeles Star SRL, от който се установява, че към м. август 2022г. дружеството Топ лайт е доставяло стоки на Mondeles Star SRL, което е поело задължение за заплащане на фактурираната цена. Съгласно чл. 8 от договора – транспортът и разходите за товарене са за сметка на купувача(л. 146-148). От представеното извлечение от Валутния аналитичен регистър на Топ Л. ЕООД(на гърба на л. 17) се установява, че фактура 1848 осчетоводена като платена с две плащания на обща стойност 90000 щатски долара, които при курс 1,91130 се равняват на 172017лв. В представените от жалбоподателя документи за извършени плащания не е отразено плащане с посочено основание - процесната фактура 1848/2022г. В представените пред съда пътни листа също не е отразен транспорт на стоките по нея.

Оспореното решение и А. са издадени от компетентни органи – А. Ч., главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., на който е възложена ревизията и Директора на ТД на НАП-С.. В тях са посочени фактическите и правни основания за издаването им. Те са постановени в съответствие с материалния закон.

Относимите разпоредби относно общите правила за прихващане и възстановяване на публични задължения се съдържат в ДОПК, докато нормите на ЗДДС уреждат специалната ускорена процедура за възстановяване на ДДС. Процесуалните норми във връзка с прихващаното

или възстановяването в двата закона следва да се тълкуват и прилагат в тяхната взаимовръзка. Обжалваният А. е издаден на основание чл.92, ал.11 ЗДДС в хода на възложена ревизия на дружеството. Съгласно чл.92, ал.11 ЗДДС в случаите по ал.3 при възложена проверка данъкът се прихваща или възстановява в 30-дневен срок, а при възложена ревизия данъкът се прихваща или възстановява изцяло или частично в 30-дневен срок от връчване на заповедта за ревизия в размер, представляващ разликата между декларирания данък за възстановяване и размера на данъците и задължителните осигурителни вноски, които обосновано се очаква да бъдат установени при ревизията. Актът, с който се възстановява или отказва възстановяването при възложената ревизия, се обжалва по реда на ДОПК, предвиден за обжалване на обезпечителните мерки. За невъзстановената част от декларирания данък за възстановяване се прилага ал. 8 на същия член, съгласно която, когато е започнала ревизия на лицето, срокът за възстановяване на данъка е срокът за издаване на ревизионния акт, освен в случаите, когато лицето предостави обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменяема банкова гаранция със срок на действие не по-кратък от 6 месеца.

Преценката на съответствието на решението с материалния закон обхваща съществуването на цитираната предпоставка за приложението на чл.92, ал.11, изр.последно, предложение последно от ЗДДС – данъци, които обосновано се очаква да бъдат установени при ревизията, в която част не се извършва възстановяване с А. по тази разпоредба, а при прилагане на чл.8 - в срока за издаване на РА.

В случая предвид извършените проверки в хода на издаване А., органите по приходите в това производство, протичащо паралелно с ревизията, са на становище, че по отношение стоките продадени на румънското дружество в проверявания период не следва да се прилага декларираната ставка от 0% за В., доколкото реалността на експорта на стоките по фактура 1848/08.08.2022г. и на предаването им на купувача към момент не може да бъде доказана. Тези изводи се базират на констатации за липса на документи, удостоверяващи реално получаване на стоките от румънското дружество и транспортирането им извън територията на страната. Съдът отчита тези констатации като относими към обосноваване на очакване, че при ревизията ще бъдат установени задължения по ЗДДС, произтичащи от променена данъчна ставка по процесната фактура. В този смисъл невъзстановяването на претендирания от жалбоподателя данък в рамките на проверката е в съответствие с материалния закон. Достатъчно е обосновано очакване за установяване на задължения, а дали то е правилно ще се изясни при ревизията и издаденият след приключването ѝ ревизионен акт.

В случая това очакване почива на изложени в акта констатации за нередовност на транспортния документ, които не се потвърдиха, доколкото действително в международната товарителница е налице печат на дружеството получател, т. е. – не е налице един от сочените в решението пороци на транспортния документ, но от друга страна са изложени твърдения за непредставяне на изискани транспортни документи. Фактурите, международната товарителница и опаковъчния лист не са единствените

документи, които могат да се изискват в ревизията за установяване на реалността на експорта на стоката в друга държава. Както бе посочено от съда, в хода на ревизията могат да се събират всякакви справки за това обстоятелство – пътни листа, справки за транспортните средства, за граничен контрол, за реално извършено плащане и др. В конкретния случай, такива документи касаещи процесната фактура не са представени в административното производство, което дава основание да се приеме за обосновано от органите по приходите съмнението в действителността на доставката. Дали събраните при ревизията доказателства ще потвърдят тези съмнения е въпрос по същество относно определяне на данъчните задължения. Невъзстановяването на ДДС с А. в тридесет дневния срок от заповедта за възлагане на ревизия, до издаване на ревизионния акт, в хипотезата на чл.92, ал.11, представлява една предварителна обезпечителна мярка за установяването в хода на ревизията задължения, по аргумент и от реда за обжалването на акта, с който се отказва възстановяване на ДДС при възложена ревизия - по реда за обжалване на обезпечителните мерки. Ето защо, както при предварителните обезпечителни мерки достатъчно е да се обоснове очакване да се установят при ревизията данъци, за да се откаже възстановяването им, като според съда в разглеждания акт и потвърждаващото го решение е налице такава обосновка. Окончателната преценка относно правото на данъчен кредит, реалността на доставките, от които произтича и съответно дали следва да се възстанови претендирания от жалбоподателя ДДС и контрола ѝ по същество, е предмет на РА, с който ще приключи ревизията и производството по обжалването ѝ. Да проверява дали тези изводи по съществото за липса на реална доставка са правилни или не, не е в правомощията на съда в това производство, което не е такова за установяване на данъчни задължения.

С оглед на изложените съображения, настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл. 92, ал.11, изр.последно във връзка с ал.8 от ЗДДС - отказ за възстановяване на претендирания от жалбоподателя ДДС до изтичане на срока за издаване на РА. Не е приложимо изключението в ал.8 от чл.92 от ЗДДС, тъй като жалбоподателят не е предоставил обезпечение в пари, в държавни ценни книжа или в безусловна и неотменима банкова гаранция, със срок на действие не по-кратък от 6 месеца.

По горните съображения жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото, основателно е искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като размерът на същото следва да се определи на 100 лв., предвид производството по обжалване на този вид актове - обжалване по реда на чл.197 от ДОПК, а не по реда за обжалване на ревизионен акт. Ето защо, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ТООП Л. ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], ЖК О., [жилищен адрес] срещу решение № П-1/03-ти януари 2023 година, с което е потвърден акт за прихващане или

възстановяване номер Р-2221222005025-171-001/14 декември 2022 година, издаден от А. Г. Ч. - главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА ТООП Л. ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], ЖК О., [жилищен адрес] да заплати на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - С., сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: